

Descartar el que és superficial per vèncer els obstacles

En el dotzè dia del novè mes de l'any passat, entre les hores de la rata i del bou (és a dir, entre les onze de la nit i les tres de la matinada), aquesta persona anomenada Nichiren va ser decapitada. És la seva ànima la que ha arribat fins a l'illa de Sado i la que, en el segon mes de l'any posterior, sota la neu, redacta aquest escrit per enviar-lo als seus deixebles propers. [La descripció de l'època perversa que apareix en el capítol Encoratjament a la devoció] sembla terrible, però [qui no escatima la seva vida en bé de la Llei] no té res a témer; altres, en llegir-la, segurament s'espantaran.¹

El Kosen-rufu és una lluita perquè tothom pugui manifestar la il·luminació coneixent i comprenent amb la seva vida l'ensenyament del Sutra del Lotus. Les persones que assumeixin aquest desafiament hauran d'enfrontar obstacles, perquè sens falta apareixerà la naturalesa negativa inherent a la vida. Precisament, lluitant contra aquesta naturalesa negativa i vençant-la un pot assolir la budeïtat en aquesta existència i fer realitat el Kosen-rufu.

En el cas de Nichiren Daishonin, la persecució més gran que va enfrontar en la seva lluita per propagar la Llei, va ser la persecució de Tatsunokuchi i el successiu exili a Sado.²

Però, en darrera instància, cap de les forces desplegades contra ell van poder ocasionar la seva mort. El Daishonin diu: Vaig sobreviure fins i tot a la persecució de Tatsunokuchi.³ No només va superar incomputables adversitats i obstacles en el decurs de la seva vida, sinó que, a més, va triomfar en aquesta persecució particular, en mans de les autoritats, que directament van intentar llevar-li la vida.

Tot i que l'obscuritat fonamental, representada pel Rei Dimoni del Sisè Cel, personificació que havia mobilitzat forces dominades per dimonis malignes⁴ —és a dir, laics arrogants, sacerdots arrogants i falsos sants arrogants (els tres enemics podero-

sos)— havia intentat eliminar el Daishonin i destruir el Kosen-rufu, no ho va poder aconseguir. L'immens estat de vida del Daishonin, que va repel·lir cada atac d'aquestes forces negatives, és l'expressió de la seva veritable identitat com a Buda de l'Alegria Il·limitada, il·luminat des del temps sense començament.

Quan el Daishonin diu aquesta persona anomenada Nichiren va ser decapitada està declarant que, a partir de Tatsunokuchi, dóna per acabada la que havia estat la seva identitat fins en aquell moment —des de la qual es comportava com una persona comuna—. El Daishonin està indicant que a Tatsunokuchi es va despullar de la seva condició

¹ La apertura de los ojos. Los escritos de Nichiren Daishonin, pàg. 285

² El 12 de setembre del 1271, poderoses figures del govern van arrestar injustament el Daishonin i el van dur, enmig de la nit, a un lloc anomenat Tatsunokuchi, als afores de Kamakura, la capital, on van intentar executar-lo a l'emparedament de les ombres. L'intent va fracassar i aproxima-

dament un mes després el Daishonin va ser desterrat a l'illa de Sado.

En aquesta època, l'exili a Sado equivalia a la pena de mort.

³ Gosho Zenshu, pàg. 843 .

⁴ Vegeu Sutra del Loto, cap. 13, pàg. 194 .

transitòria i va revelar la seva veritable identitat. Utilitza la paraula ànima per referir-se a aquesta identitat veritable; és a dir, al Buda de l'Alegria Il·limitada que ha estat il·luminat des del temps sense començament. És la seva ànima, ens diu, qui ha arribat a Sado. Això és una declaració que es refereix a l'estat de vida del Daishonin, a la seva determinació monumental d'encapçalar, des d'aquest lloc d'exili, la propagació àmplia i universal

de la Llei Mística, amb la identitat del Buda original de l'Últim Dia.

El Daishonin prossegueix dient: [Nichiren] en el segon mes de l'any posterior, sota la neu, redacta aquest escrit per a enviar-lo als seus deixebles propers.⁵ Nichiren Daishonin va començar a escriure La apertura de los ojos immediatament després d'arribar a Tsukahara, a l'illa de Sado, a principis de novembre del 1271, i va acabar d'escriure-la al

febrer del 1272. L'expressió deixebles propers, referida als destinataris d'aquest tractat, específicament al·ludeix a Shijo Kingo, que el va acompanyar durant la persecució de Tatsunokuchi amb l'actitud de no escatimar la seva vida. Però, en sentit ampli, s'aplica a tots els que l'havien seguit i havien lluitat al seu costat fins a aquell moment.

El veritable camí de mestre i deixeble —dedicats a la missió d'assolir

5 lb.

el Kosen-rufu a l'Últim Dia de la Llei— consisteix a vèncer els obstacles i les funcions negatives.

A continuació, el Daishonin diu: [La descripció de l'època perversa que apareix en el capítol Encoratjament a la devoció] sembla terrible, però [qui no escatima la seva vida en bé de la Llei] no té res a témer; altres, en llegir-la, segurament s'espantaran.⁶ La primera frase infon coratge: diu que, encara que la descripció sembli temible, en realitat no hi ha motiu per sentir-se intimidat.

Per cert, les persecucions dels tres enemics poderosos predites en el capítol Encoratjament a la devoció són espantoses. Però quan un comprèn l'essència de les forces demoníques que hi ha darrere d'aquestes persecucions, veu que el que és realment temible és la naturalesa negativa intrínseca a la vida humana. No obstant això, en aquest tractat el Daishonin desplega un estat de vida colossal, havent-se posat a lluitar pel Kosen-rufu a risc de la seva pròpia vida, i havent triomfat sobre tots els obstacles i funcions destructives. Per

això diu que no hi ha res a témer, ni tan sols davant la pitjor atac o l'adversitat més extrema.

L'esperit de combatre contra els enemics poderosos és el cor d'un lleó rei. Mentre tinguem voluntat i coratge per confrontar les forces negatives, podrem manifestar la nostra budeïtat inherent i fer sorgir l'esperit de lluita, la saviesa i la força vital que necessitem per assolir la victòria. Només per aquesta raó, no hem de tenir por.

Com a conseqüència, les paraules no té res a témer expressen el cor del Daishonin —el lleó rei— i dels seus deixebles —les criatures del rei lleó—, que lluiten braç a braç amb el mateix altruisme.

Les paraules altres [...] segurament s'espantaran⁷ es refereixen als qui practiquen escatimant la vida, i corren perill d'abandonar la fe a causa de la seva covardia. En altres paraules, al Daishonin el preocupava que el passatge del capítol Encoratjament a la devoció sobre els tres enemics poderosos provocés por i aprensió en persones

febles en la fe i sense una ferma determinació.

La covardia és un estat de derrota interior davant les pròpies funcions negatives. Aquesta por pot penetrar fins a nivells tan profunds en l'ésser humà, que amb el temps li faci perdre la vitalitat i la saviesa i, fins i tot, l'acabi empenyent cap al seu propi fracàs. El Daishonin ens ho adverteix, severament, perquè no vol que cap de nosaltres acabi vençut d'aquesta manera.

En darrera instància, si vivim amb la mateixa determinació que el nostre mentor en la fe, mai no serem derrotats per les funcions destructives. Per això, el Daishonin exhorta els seus deixebles a posar-se dempeus amb el mateix jurament que ell.

6 lb

7 La apertura de los ojos, Los escritos de Nichiren Daishonin, pàg. 285